

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Tdo/37/2020
Identifikačné číslo spisu: 6917010381
Dátum vydania rozhodnutia: 13.01.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Bargel
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6917010381.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Martina Piovartsyho, na neverejnom zasadnutí konanom 13. januára 2021 v Bratislave, v trestnej veci obvineného I. V., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. f) Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného I. V. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To/150/2017, z 31. januára 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného I. V. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Rimavská Sobota rozsudkom, sp. zn. 2T/107/2017, z 24. októbra 2017, uznal obvineného I. V. za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. f) Trestného zákona, v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe, že

dňa 3. februára 2017 vo večerných hodinách vo U. F. na ulici L. vošiel bez povolenia cez neuzamknutú vchodovú bránu do dvora rodinného domu č. XXX a cez neuzamknuté vchodové dvere do chodby rodinného domu, kde z vešiaka zo steny odcudzil tri zväzky kľúčov od rodinného domu, garáže, dielne a od visiaceho zámku kľetky na plynové fľaše, potom prešiel do zadnej časti dvora, kde si pravým kľúčom odomkol visiaci zámok na uzamknutej kletke s plynovými fľašami, visiaci zámok a zväzky kľúčov si vložil do vrečka a z kovovej kľetky odcudzil 10 kg plnú plynovú fľašu a z dvora voľne odložený pilový kotúč na cinkulár o priemere kotúča 60 cm a tieto veci odniesol preč, čím spôsobil E. H., nar.: X. Y. XXXX a H. H., nar.: XX. E. XXXX, škodu vo výške 152,09 eur.

Za to bol obvinenému uložený podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. g), h), m), § 38 ods. 2, ods. 4 a § 41 ods. 1 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace s tým, že podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obvinenému uložil nahradiť poškodenej H. H. škodu vo výške 66,59 eur.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením, sp. zn. 3To/150/2017, z 31. januára 2018, podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie obvineného I. V. proti výroku o treste rozsudku okresného súdu.

Proti označenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený, prostredníctvom ustanovenej obhajkyne, dovolanie s poukazom na naplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g) a h) Trestného poriadku.

Obvinený uviedol, že napadnuté rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a zároveň namietol výšku a druh uloženého trestu. Výhrady mal aj k pochybeniu vyšetrovateľa, ktorý do zápisnice o jeho výsluchu neobsiahol všetky ním uvádzané skutočnosti. Svoju výpoveď si neprečítal, a tak nevedel, čo podpisoval, nakoľko nebol zastúpený advokátom. Má za to, že by potreboval protialkoholické liečenie ústavnou formou, resp. psychiatrické liečenie a nie nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko má vážne problémy s alkoholom a keď si vypije, tak musí niečo ukradnúť. Po požití alkoholu svoje správanie nevie vôbec ovplyvniť ani kontrolovať. Obvinený I. V. sa domnieva, že má vážnu psychickú poruchu alebo chorobu. Ku skutkom, ktoré sú mu kladené za vinu, sa priznal, svoje konanie úprimne oľutoval, urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý bol presne opísaný v obžalobe.

S poukazom na uvedené obvinený I. V. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol na podklade podaného dovolania tak, že

- rozsudkom podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g) a h) Trestného poriadku, vysloví porušenie zákona v prospech obvineného,
- podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zruší rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 2T/107/2017, z 24. októbra 2017 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To/150/2017, z 31. januára 2018 a zároveň
- podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikáže Okresnému súdu Rimavská Sobota, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota, nestotožňujúc sa s právnou argumentáciou obvineného.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku predpokladá, že rozhodnutie o vine odsúdeného bolo založené na nezákonne vykonaných dôkazoch. V danom prípade však z dovolaním napadnutých rozhodnutí, resp. súdneho spisu nevyplýva, že by súd oprel rozhodnutie o vine, o nezákonne vykonaný dôkaz. Ostatne, to obvinený v podanom dovolaní ani netvrdil, pretože tvrdil iba to, že vyšetrovateľ Policajného zboru pri jeho výsluchu nezapísal všetko, čo vypovedal. Prokurátor poukázal na tú okolnosť, že obvinený pri výsluchu na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Z uvedeného je zrejmé, že rozhodnutie o vine nebolo založené na základe obvineným tvrdenej nezákonnej výpovede z prípravného konania, keďže súd rozhodnutie o vine založil okrem iného na vyhlásení obvineného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. V tomto smere by aj prípadné hypotetické konštatovanie nezákonného postupu vyšetrovateľa Policajného zboru nezakladalo dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku. V súvislosti s týmto dovolacím dôvodom obvinený namietol, že pred obžalobou nebol vypracovaný psychiatrický znalecký posudok. Prokurátor uviedol, že dovolanie obvineného nie je určené na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Dovolací súd tak nemôže na podklade dovolania obvineného posudzovať úplnosť skutkových zistení a ani nemôže bez ďalšieho sám prehodnocovať vykonané dôkazy.

V súvislosti s namietaným dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, bol podľa prokurátora obvinenému za stíhanú trestnú činnosť uložený prípustný druh trestu v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Obvinený vyjadril subjektívnu nespokojnosť s výmerou uloženého

trestu, čo samo o sebe uvedený dovolací dôvod nezakladá.

S poukazom na uvedené prokurátor navrhol, aby najvyšší súd dovolanie obvineného I. V. podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku zamietol.

+ + +

Najvyšší súd ako súd dovolací podľa § 378 Trestného poriadku predbežne preskúmal dovolanie obvineného a zistil, že smeruje voči rozhodnutiu, ktoré je možné účinne napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h), § 566 ods. 3 Trestného poriadku], bolo podané v zákonom ustanovenej lehote a na zákonom určenom mieste [§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku], v celom rozsahu spĺňa požiadavky vymedzené v ustanovení § 373 ako aj obsahové náležitosti § 374 Trestného poriadku. Pokiaľ však ide o podmienku vyjadrenú v § 372 ods. 1 Trestného poriadku, táto je splnená len vo vzťahu k výrokom o treste a náhrade škody. Zároveň ale v časti námietok, obsahovo prímknýajúcich sa k výroku o treste, ide o dovolanie, ktoré nenapĺňa žiaden z prípustných dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Výrok o náhrade škody obvinený v podanom dovolaní osobitne nenamietol.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších (mimoriadnych) procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú taxatívne vymedzené v § 371 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku.

Obvinený uplatnil dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Obvinený namietol pochybenie v procesnom postupe vyšetrovateľa Policajného zboru, ktorý neuviedol do zápisnice o výsluchu obvineného všetky ním uvádzané skutočnosti. Výtkol tiež, že pred podaním obžaloby nebol vypracovaný psychiatrický znalecký posudok.

Z obsahu predloženého spisového materiálu, konkrétne zo zápisnice o hlavnom pojednávaní okresného súdu z 24. októbra 2017, dovolací súd zistil, že okresný súd v tejto veci podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obvineného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobnom návrhu a postupom podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obvinený priznal k spáchaniu skutku nevykoná a vykoná sa len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste.

Z obsahu uvedenej zápisnice ďalej vyplýva, že prijatiu vyhlásenia obvineného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku predchádzal postup okresného súdu, ktorý bol plne v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku. Obvinený súhlasne odpovedal na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku. Obvinený bol okresným súdom v súlade s § 257 ods. 5 Trestného poriadku riadne poučený o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Odhliadnuc od uvedeného, dovolanie podané obvineným (vo všeobecnosti) nie je určené na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je totiž na súde prvého stupňa, ktorého skutkové závery môže doplniť alebo meniť iba súd odvolací, nie dovolací. Najvyšší súd, na podklade dovolania obvineného, teda nemôže prehodnocovať správnosť a úplnosť skutkových zistení, ku ktorým sa vo veci dopracovali nižšie konajúce súdy.

Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu vo vzťahu k výroku o treste však zistené nebolo. Domáhať sa naplnenia uvedeného dovolacieho dôvodu je totiž v zásade možné len v situácii, ak súd vykonal určitý

dôkaz v rozpore so zákonom, teda ak súd aktívne vykonal určitú činnosť v rámci dokazovania, a to procesne neštandardným spôsobom, alebo ak svoje rozhodnutie oprel o dôkazy, ktoré vykonané neboli. V danom prípade to však tak nebolo, pretože obvinený namieta, že vyšetrovateľ a neskôr súd nevykonali určitý dôkaz (ktorého vykonanie ani navrhnuté nebolo), teda namieta absenciu vykonania dôkazu, ktorého vykonanie nebolo ani navrhované.

Najvyšší súd preto pripísal nulovú relevanciu námietkam, ktoré obvinený podradil pod dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, atakujúc nimi právoplatný výrok o vine.

Druhý z uplatnených dovolacích dôvodov možno podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednáváný trestný čin nepripúšťa.

Trestný poriadok vo vzťahu k výroku o treste upravuje v § 371 ods. 1 písm. h) konkrétne dva dovolacie dôvody (pokiaľ nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstať v dôsledku chybného výroku o vine). Označeným dovolacím dôvodom možno rozhodnutie účinne napadnúť len v takom prípade, ak bol obvinenému uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednáváný trestný čin nepripúšťa.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku (ako ani žiaden z dovolacích dôvodov v zmysle prvého odseku § 371 Trestného poriadku) teda nemôže napĺňať obvineným subjektívne pociťovaná neprimeranosť uloženého trestu (porovnaj s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Tdo/29/2012, z 26. júna 2012). Pokiaľ teda krajský súd správne aplikoval príslušné ustanovenia Trestného zákona, upravujúce ukladanie trestu, a trest následne obvinenému vymeral v rámci zákonom upravenej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že by trest bol uložený mimo sadzbu ustanovenú Trestným zákonom.

V preskúmvanej trestnej veci bol obvinenému uložený taký druh trestu, ktorého uloženie zákon za trestný čin, z ktorého bol uznaný za vinného, pripúšťa. Rovnako tak výmera uloženého trestu je, nepochybne, v rámci zákonnej trestnej sadzby. Najprísnejším zo zbierajúcich sa trestných činov obvineného je zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. f) Trestného zákona, s trestnou sadzbou od 3 rokov do 10 rokov. U obvineného sa postupom v zmysle § 38 ods. 4, ods. 8 Trestného zákona zvyšovala dolná hranica trestu o jednu tretinu, v dôsledku prevažujúceho pomeru príťažujúcich okolností, na 5 rokov a 4 mesiace až 10 rokov. Obvinenému bol pritom uložený trest odňatia slobody na samej dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby, a teda v jej rámci.

Sumarizujúc, nakoľko najvyšší súd nezistil, že by vo veci boli splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku, odmietol dovolanie obvineného I. V. spôsobom, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.